

Jonge Scholeksters worden geadopteerd

Kuikens uit het vogelhospitaal vinden adoptieouders

Het aantal broedparen van Scholeksters in Nederland loopt al vanaf de negentiger jaren snel achteruit. Op het strand en in de polders zijn hun nesten nauwelijks nog veilig voor verstoring en predatie. In de vorige Fitis was te lezen dat veel Scholeksters hun toevlucht hebben gezocht op platte daken in de stad en op industrieterreinen. Maar ook daar zijn de Scholeksters niet veilig. Hun jongen zijn nestvlieders die na één dag het nest al verlaten en onder toezicht oog en verzorging van hun ouders de wereld gaan verkennen. Op een plat dak blijkt die wereld vaak diepe afgronden te kennen. En zo belanden veel jonge, nog niet vliegvlugge Scholeksters tegenwoordig op straat en tussen het verkeer.

Ieder jaar worden ongeveer 20 Scholeksters binnengebracht bij het vogelhospitaal in Haarlem. Het overgrote deel daarvan betreft jonge vogels die van het dak zijn gevallen. Bij het vogelhospitaal worden deze vogels verzorgd tot zij in staat zijn om te vliegen en zelf hun kostje bij elkaar kunnen scharrelen. Op 18 juni was een groep van zes Scholeksters groot genoeg om vrij te worden gelaten. Deze vogels werden gekleurrijngd voor onderzoek naar de overlevingskansen van opgevangen Scholeksters. De-

zelfde dag liet ik de Scholeksters vrij in een nog niet gemaaid perceel in de Hekslootpolder dat afgeschermd werd door het vossenraster. Onwennig stapten zij uit de kist waarin ik ze vervoerd had. Twee vogels die duidelijk ouder waren dan de anderen vlogen direct op, cirkelden verschillende malen boven mijn hoofd en landden in een weiland in de verte. De overgebleven vier Scholeksters begonnen als groep hun nieuwe omgeving te verkennen en voedsel te zoeken. Ik hoopte dat de vogels zelf-

RB-CNLQ
in de Hekslootpolder
Foto: Marcel Slaterus

standig genoeg zouden zijn om het te overleven in ‘de vrije natuur’ en verliet de plek om mijn werk op het vogelhospitaal af te maken.

Adoptieouders

Op 25 juni was ik aan het inventariseren in de Hekslootpolder. Bij het perceel waar ik de jonge vogels had vrijgelaten, klonk vanuit het hoge gras het geluid van tenminste twee Scholeksters. Toen ik dichterbij kwam verzamelden zich twee adulte Scholeksters alarmerend boven mijn hoofd. Ondanks het hoge gras kon ik één van de roepende jonge Scholeksters voldoende goed waarnemen om de kleurringcode af te lezen en een foto te maken. Het was RB-CNLQ. Deze vogel was op 8 juni binnengebracht op het vogelhospitaal omdat hij van een Haarlems dak was gevallen. Van de andere Scholekster kon ik enkel zien dat hij kleurringen droeg, maar de code bleef voor mij verborgen. Toen ik enige afstand had genomen, staakten de volwassen vogels hun alarmkreten en -vluchten en zag ik dat ze op een gemaaid perceel aan de andere kant van de Heksloot gingen foerageren. Mijn verbazing was groot toen ik zag dat ze de gevonden wormen transporteerden naar de plek waar de jonge Scholeksters zich verscholen en hen daar voerden. In de tien minuten die ik dit tafereel heb staan bekijken werden zo 6 á 7 wormen naar beide jongen gebracht. De jonge vogels waren overduidelijk geadopteerd door de adulte vogels die overduidelijk niet de ouders waren.

Teken van gewenning?

30 juni was ik opnieuw in de Hekslootpolder. Het perceel met het hoge gras was nog steeds niet gemaaid, maar er waren geen Scholeksters meer in de buurt. Zo’n 400 meter verderop, langs het Assendelver voetpad, zag ik een groep van ongeveer 20, hoofdzakelijk

ADULTE SCHOLEKSTER
brengt wormen
Foto: Marcel Slaterus

volwassen, Scholeksters in het weiland voedsel verzamelen. Hoewel het gras daar alweer behoorlijk hoog was, en de poten van de vogels nauwelijks te zien waren, lukte het mij na enige minuten zoeken toch RB-CNLQ terug te vinden. De vogel foerageerde tussen de andere Scholeksters. Zo nu en dan vloog de vogel op waarbij hij, alsof hij plezier had in het vliegen, een hoop kabaal maakte en grote cirkels langs het luchtruim trok. Hij verdween over mijn schouder achter een bomenrij en ik richtte mijn aandacht weer op de groep om te zien of er nog meer gekleurringde Scholeksters bij waren. Maar binnen enkele tellen voelde ik iets met grote snelheid langs mijn hoofd vliegen en ik hoorde het geuis van wind langs slagpennen; het was RB-CNLQ die vlak langs mij was gedoken en aan de overkant van de vaart in het weiland landde en ‘tevreden’ om zich heen keek. Zo dichtbij is een Scholekster nooit eerder langs mij gevlogen. Zou dat komen doordat deze Scholekster aan mensen gewend is geraakt tijdens zijn verblijf in het vogelhospitaal?

■ Marcel Slaterus
Vrijwilliger vogelhospitaal

Waarnemingen van gekleurringde Scholeksters (of andere vogels) kunnen worden doorgegeven via:
<https://cr-birding.org/>